

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Evy Lukotkové a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobkyně **J. P.**, nar. ..., bytem v B., H. 3, zastoupené Mgr. Pavlem Šmídem, advokátem se sídlem v Brně, Jaselská 940/23, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, Odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem v Brně, Žerotínovo náměstí 3/5, za účasti osoby zúčastněné na řízení 1) **M. Ř.**, bytem D. V. 96, D. V., osoby zúčastněné na řízení 2) **J. Ř.**, bytem D. V. 96, D. V. a osoby zúčastněné na řízení 3) **Obce Dolní Věstonice**, 691 29 Dolní Věstonice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.3.2008, č.j. JMK 20784/2008

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení .
- IV. Osoby zúčastněné na řízení 1), 2) a 3) nemají právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Mikulov, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen stavební úřad) ze dne 10.10.2007, č. 689/2007, č.j. STU/070794/25/00/ALEL/005. Tímto rozhodnutím bylo žalobkyni nařízeno podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) odstranění nepovolené stavby, označené jako sklad zahradního náradí na pozemku p.č. 1859/4, 1859/1 k.ú. Dolní Věstonice.

I. Shrnutí obsahu napadeného rozhodnutí

[2] Žalovaný doplnil odůvodnění stavebního úřadu, pokud se týká namítaného stavu rozdělení a užívání pozemků v dané lokalitě. Dále se vyjádřil k otázce existence stavby vinného sklepa pod pozemkem p.č. 1859/1 a 1859/4 v k.ú. Dolní Věstonice, kterou stavební úřad neposoudil dostatečně. Konstatoval rovněž, že stavební úřad pochybil, pokud ve svém rozhodnutí uvedl, že koncept územně plánovací dokumentace, na který bylo vydáno souborné stanovisko, pozbyl platnosti v souvislosti s nabytím účinnosti nového stavebního zákona (tedy zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu). Vyslovil názor, že uvedená pochybení stavebního úřadu neměla podstatný vliv na zákonnost rozhodnutí stavebního úřadu a zdůraznil, že ve věci bylo rozhodnuto správně.

[3] Poukázal na to, že tvrzení žalobkyně, že nově navrhovaná cesta (budoucí ulice) se nachází mimo parcelu č. 1859/1 a 1859/4 v k.ú. Dolní Věstonice se nezakládá na objektivně zjištěných skutečnostech, neboť v právě zpracovávaném návrhu územního plánu obce je nově navržená cesta v daném prostoru vedena přesně v trase parcel č. 1859/1 a 1859/4 k.ú. Dolní Věstonice s tím, že její rozšíření (nutné pro splnění normových hodnot pro průjezd vozidel) bude provedeno směrem jižním.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě a podání ze dne 18.8.2010

[4] Žalobkyně namítla, že žalovaný opětovně postupoval v rozporu s ustanovením § 32 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád – dále jen „s.ř.“), neboť napadené rozhodnutí nevychází z úplného a skutečného stavu věci. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se nevypořádal s odvolacími argumenty žalobkyně, zejména se nezabýval fakty vyvracejícími tvrzení, která jsou uvedena v rozhodnutí stavebního úřadu.

[5] Dle názoru žalobkyně není pravdou, že v navrhovaném územním plánu je cesta vedena na parcele 1859/1 (4). Na podporu svých tvrzení žalobkyně přiložila dopis svého obecného zmocněnce zaslaný zpracovateli územního plánu v obci Dolní Věstonice, ve kterém poukazuje na tu skutečnost, že cesta, která vede přes novou parcelu č. 2102, je mimo parcely 1859/1, 1859/4. Tuto skutečnost podporuje i tvrzení

žalovaného, které se týká vinného sklepa, kdy v odůvodnění je jasně řečeno, že vinný sklep, který se nachází pod pozemky p.č. 1851/1 a 1851/4, nemá nic společného s konceptem, kudy má být komunikace vedena. V průběhu řízení, trvajícím více než 10 let, se objevilo velké množství protichůdných argumentů a dle názoru žalobkyně lze o věci spolehlivě rozhodnout až v okamžiku, kdy bude schválen nový územní plán. Rozhodnutím žalovaného může dojít ke zbytečnému a necitlivému zásahu do jejího vlastnického práva. Správní orgán měl postupovat podle § 29 odst. 1 s.ř. a řízení přerušit do vyřešení této předběžné otázky. Žalobkyně vyslovila předsvědčení, že po schválení nového územního plánu bude z její strany možno dostat podmínkám k dodatečnému povolení stavby.

[6] Písemným podáním ze dne 18.8.2010, doručeným soudu dne 19.8.2010, žalobkyně dále navrhla, aby soud uznal její rodinné právo na pozemky p.č. 1859/4 a 1859/10, které užívají a mají oploceny 40 let, aby ve veřejném zájmu uložil pozemkovému úřadu dokončit pozemkové úpravy a do nabytí jejich právní moci zřídil věcné břemeno průchodu a průjezdu přes pozemek p.č. 508/1 ve vlastnictví rodiny Ř., které zde vzniklo několikanásobným vydržením za 50 let a dále, aby pozastavil platnost územního plánu Dolní Věstonice do odstranění závad, nařídil nezasahovat prostřednictvím územního plánu do soukromých pozemků bez souhlasu vlastníků a vyloučil využívání neexistující parcely 1859/1 v územním plánu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[7] Žalovaný uvedl, že po důkladném zvážení všech okolností týkajících se předmětné stavby, především s ohledem na její nepřípustné umístění v trase komunikace, určené v době vydání odvolacího rozhodnutí konceptem územně plánovací dokumentace, na který bylo vydáno souborné stanovisko, a její dopad na budoucí rozvoj obce rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobkyni nevyhověl a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Vyjádření zúčastněných osob k žalobě

[8] Osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) ve svých písemných vyjádřeních k žalobě zejména uvedly, že námitky žalobkyně o protichůdných stanoviscích a o tom, že dotčená nepovolená stavba by neměla být v rozporu s novým územním plánem obce, jsou liché, neboť nedovolenost stavby by se měla posuzovat i zpětně k okamžiku svého vzniku a k tomu, s jakými veřejnými zájmy byla i tehdy v rozporu a jaké předpisy tehdy stavebník porušil. Závěrem shodně uvedly, že nepovolená stavba stále blokuje pozemek původně používaný a opět plánovaný pro místní veřejnou cestu.

[9] Osoba zúčastněná na řízení 3) v písemném vyjádření k žalobě zdůraznila, že stavba ve vlastnictví žalobkyně se nachází na pozemku p.č. 1859/4 k.ú. Dolní Věstonice, který je ve vlastnictví obce Dolní Věstonice. Podle záměru obce předmětným pozemkem by měly vést inženýrské sítě pro výstavbu rodinných domů

v dané lokalitě dle schváleného územního plánu. V současné době je zcela vyloučena možnost položení inženýrských sítí pod uvedený pozemek z důvodů neoprávněné stavby. V případě rozhodnutí v neprospěch žalobkyně, tato stavbu na pozemku obce neodstraní a tudíž povinnost bude na straně obce, které vzniknou náklady.

V. Průběh řízení před soudem

V.a) řízení před Krajským soudem v Brně a rozsudek ze dne 24. 8. 2010 č.j. 29Ca 110/2008-136

[10] Ve věci proběhlo dne 24. 8. 2010 jednání u Krajského soudu v Brně. Účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích k věci. Byla projednána dosavadní podání účastníků a byl sdělen obsah správního spisu. Zástupce žalobkyně přednesl obsáhlý konečný návrh, ve kterém podrobně popsal stanovisko žalobkyně ke sporu a k situaci a událostem týkajícím se předmětné nemovitosti.

[11] Krajský soud při uvedeném jednání ve věci rozhodl rozsudkem. Výrokem I. žalobu zamítl. Pokud žalobkyně žalobu rozšířila o návrhy, kterými se domáhala, aby soud „uznal její rodině právo“ na pozemky p. č. 1859/4 a p. č. 1859/10 v k. ú. Dolní Věstonice, dále aby uložil pozemkovému úřadu dokončit pozemkové úpravy a po tuto dobu aby dočasně zřídil věcné břemeno průchodu a průjezdu přes parcelu p. č. 508/1 v témže katastrálním území, a konečně aby pozastavil platnost územního plánu obce Dolní Věstonice a nařídil nezasahovat jeho prostřednictvím do soukromých pozemků bez souhlasu jejich vlastníků, soud tato rozšíření žaloby vyloučil k samostatnému projednání (výroky II. až IV.); ve zbytku pak žalobu zamítl (výrok I.) a rozhodl o nákladech účastníků řízení a osob na řízení zúčastněných (výroky V. a VI.).

[12] Při odůvodnění výroků o vyloučení návrhů k samostatnému projednání soud odkázal na §39 odst. 2 s.ř.s. s tím, že společné řízení by nebylo možné a vhodné s ohledem na rozdílný okruh účastníků, odlišný skutkový základ věci a rozdílnou právní kvalifikaci.

[13] Pokud se týká výroku o zamítnutí žaloby proti napadenému rozhodnutí, krajský soud podrobně zrekapituloval dosavadní průběh řízení vedených ve věci odstranění předmětné stavby před správními úřady i správním soudem a popsal skutkový stav věci, který považuje za prokázaný. Konstatoval, že v dané věci jde o řízení ve věci nepovolené stavby žalobkyně, jejíž dodatečné povolení, v režimu ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, správní orgány vyloučily s tím, že tato stavba je v rozporu s veřejným zájmem, neboť se nachází v trase navrhované pozemní komunikace na parcelách p. č. 1859/1 a p.č. 1859/4, v k. ú. Dolní Věstonice. K tvrzení žalobkyně, že se žalovaný nevypořádal s její argumentací uplatněnou v odvolání krajský soud konstatoval, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří jeden

celek a není vyloučeno, aby odvolací instance napravila drobné nedostatky v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. V dané věci žalovaný jako odvolací orgán vypořádal argumentaci žalobkyně namítající neprokázání nesprávného zakreslení cesty, v jejíž trase se má předmětná stavba nacházet a odmítl souvislost existence vinného sklepa žalobkyně s předmětem řízení o odstranění stavby. Soud uvedl, že žalovaný prokázal rozpor předmětné stavby s veřejným zájmem a konceptem územně plánovací dokumentace. V postupu žalovaného soud neshledal žádné pochybení, rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, obsahuje předepsané náležitosti a je souladné se zákonem. Krajský soud zdůraznil, že při rozhodování o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání přezkoumávaného správního rozhodnutí. V tomto smyslu považoval tedy krajský soud za postavené najisto, že v době vydání rozhodnutí žalovaného se stavba žalobkyně nacházela na pozemku obce, její existence byla v rozporu s územně plánovací dokumentací a cíli i záměry územního plánování a byla též v rozporu se stanoviskem Chráněné krajinné oblasti Pálava. Dle jeho názoru proto nebyl důvod pro přerušení řízení do doby schválení nového územního plánu obce. Soud uzavřel, že sdílí názor správních orgánů obou stupňů, že v posuzovaném případě nebyly splněny zákonné podmínky k tomu, aby stavba žalobkyně mohla být dodatečně povolena.

V.b) Kasační stížnost žalobkyně a rozsudek Nejvyššího správního soudu z 28. března 2012, č.j. 2 As 11/2011 - 246.

[14] Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně kasační stížnost, přičemž v jejím doplnění upřesnila, že zrušení rozsudku krajského soudu se domáhá pouze ve výroku I. Na jejím základě Nejvyšší správní soud rozsudkem z 28. března 2012, č.j. 2 As 11/2011-246 dotčený rozsudek Krajského soudu ze dne 24. 8. 2010 č.j. 29 Ca 10/2008-136 ve výroku I. o zamítnutí žaloby a ve výrocih V. a VI. o nákladech řízení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[15] Nejvyšší správní soud shrnul kasační námitky uplatněné žalobkyní jako stěžovatelkou a obsah vyjádření zúčastněných osob 1) a 2). Dále mimo jiné uvedl: „stěžovatelka se dovolává existence kasačních důvodů ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., implicitně však namítá i existenci důvodu vymezeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť tvrdí, že krajský soud část její žalobní argumentace ve svém rozsudku nikterak nevypořádal. S tímto tvrzením Nejvyšší správní soud souhlasí, neboť podstatou jedné, ze dvou včas uplatněných, žalobních námitek, bylo tvrzení stěžovatelky, že navrhovaná cesta není ve skutečnosti vedena přes parcely p. č. 1859/1 a p. č. 1859/4, v k. ú. Dolní Věstonice, ale přes parcelu p. č. 2102 v téže katastrální území. Toto žalobní tvrzení bylo velmi stručné, neboť stěžovatelka se, nad rámec této obecné výtky, odvolala pouze na dopis svého zmocněnce adresovaný zpracovateli územního plánu, založený na č. l. 6 a 7 spisu (ten toto tvrzení dokládal konkrétním mapovým soutiskem); uvedla též, že její tvrzení potvrzuje fakticky i žalovaný tím, že sám připouští, že sklep stěžovatelky, nacházející se pod parcelami p. č. 1859/1 a p. č. 1859/4 v k. ú. Dolní Věstonice, nemá nic

společného s cestou navrhovanou konceptem územního plánu obce. Tato argumentace byla rozvedena podáním zmocněnce stěžovatelky, založeným na č. l. 87 spisu, ze kterého se podává, že předmětná cesta byla z původní parcely p. č. 1859/1 posunutá níž s tím, že zmiňovaná parcela je dnes oplocená jako součást zahrad. Tento stav by měla potvrdit i podoba schválené pozemkové úpravy v dané lokalitě. Obdobně argumentoval zmocněnec stěžovatelky u nařízeného ústního jednání. Je tedy zřejmé, že šlo o dostatečně formulovaný žalobní bod [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] a povinnosti krajského soudu tak bylo věcně ho vypořádat (§ 75 odst. 2, věta první s. ř. s.).

Této své povinnosti krajský soud nedostál a k předmětné argumentaci stěžovatelky se vůbec nevyjádřil. Celkově se pak odůvodnění rozsudku, minimálně pokud jde o stěžovatelkou rozporovaný skutečný stav věci, omezuje v podstatě pouze na obecná konstatování a opakování argumentace žalovaného, a to prakticky bez náznaku vlastních hodnotících úvah. Z obsáhlé judikatury zdejšího soudu (například rozsudek ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 - 64 či ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 - 245) se podává, že není-li z odůvodnění rozhodnutí zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, jde o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Stejně důsledky bude mít případ, kdy z odůvodnění soudního rozhodnutí není zřejmé, z jakého důvodu nepovažoval soud za důvodnou právní argumentaci uvedenou v žalobě; proč považuje žalobní námitky za liché, mylné nebo vyvrácené; proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy. Může jít též o případ, kdy soud opomněl přezkoumat některou ze včas uplatněných žalobních námitek. Z uvedeného je zcela evidentní, že posuzovaný rozsudek krajského soudu je nutno označit za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť, jak již bylo výše uvedeno, krajský soud opomněl zcela vypořádat jednu ze včas uplatněných a dostatečně formulovaných žalobních námitek, přičemž celkově se odůvodnění jeho rozsudku nese toliko v rovině obecných a bezobsažných konstatování. Právě žalobní bod, který krajský soud opomněl meritorně vypořádat, má přitom pro věc zásadní význam, neboť tvrzení, že se stavba, jejíž odstranění bylo nařízeno, nenachází v kolizi s navrhovanou místní komunikací (a nepředstavuje tedy rozpor s veřejným zájmem), byla jádrem veškeré argumentace stěžovatelky již od doby předcházejícího správního řízení.“

[16] Nejvyšší správní soud zdůraznil, že žalobkyně fakticky nepolemizovala s argumentací krajského soudu, ale se způsobem, jakým věc po skutkové i právní stránce hodnotily správní orgány v předcházejícím řízení o odstranění nepovolené stavby. Takovou argumentaci nelze považovat za formulaci kasačních důvodů, přičemž odkázal na svou dosavadní judikaturu. Nejvyšší správní soud dále uvedl, že i kdyby od tohoto deficitu kasační stížnosti odhlédl, „nemůže opomenout fakt, že jde o argumentaci, která nebyla u krajského soudu uplatněna v rámci lhůty určené pro formulaci žalobních bodů dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Jakékoliv rozšíření žaloby o další žalobní body [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., § 75 odst. 2, věta první s. ř. s.] po uplynutí lhůty pro podání žaloby je přitom nepřipustné (§ 71 odst. 2 in fine s. ř. s.). Takovou argumentaci žalobce pak není krajský soud povinen, ale ani oprávněn, věcně vypořádat. Logickým důsledkem pak jsou i restrikce zavedené pro uplatnění nových

důvodů (§ 104 odst. 4 s. ř. s.) a skutečností [§ 109 odst. 5 s. ř. s. (v době podání kasační stížnosti § 109 odst. 4)] v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu. Nejvyšší správní soud tedy, v intencích posledně zmiňovaných ustanovení, nemůže připustit k meritornímu projednání nové důvody či skutečnosti, které nebyly řádně a včas uplatněny v řízení před krajským soudem, ačkoli v tom stěžovateli nic nebránilo.“

[17] Dále Nejvyšší správní soud konstatoval, že uvedené důsledky se vztahují i na kasační námitky, v nichž se žalobkyně domáhá existence rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 28. 2. 2000, neboť jeho existenci zmocněnec stěžovatelky poprvé relevantně zmínil až v podání ze dne 18. 8. 2009 a následně na ústním jednání dne 24. 8. 2010. Rovněž se tyto důsledky vztahují i na zpochybnění existence veřejného zájmu spojeného se stavbou nové komunikace s odvoláním na fakt, že tato komunikace by měla sloužit pouze zájmu několika soukromých vlastníků a dále i na tvrzený rozpor územního plánu obce Dolní Věstonice s novým stavebním zákonem. Pokud se týká zpochybnění existence veřejného zájmu, s nímž má být posuzovaná stavba v rozporu, tato argumentace se, v podobě uplatněné v kasační stížnosti, v žalobě vůbec nevyskytla.

[18] K tvrzení žalobkyně, že správní orgány nezohlednily rozpor územního plánu obce s pozemkovými úpravami z roku 2004, Nejvyšší správní soud uvedl, neuvedené tvrzení v žalobě výslovně uplatněno nebylo, v této podobě se objevilo až v podání ze dne 12. 8. 2010. I pokud by bylo považováno ze rozvedení námitky týkající se posunutí stávající cesty z parcely p. č. 1859/1 na parcelu p. č. 2102, v k. ú. Dolní Věstonice, brání meritornímu vypořádání této kasační argumentace fakt, že jde o tvrzení obecné.

[19] Na závěr Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „*krajský soud skutečně nevypořádal jeden ze řádně a včas uplatněných žalobních bodů, a v tomto směru lze tedy plně přisvědčit názoru stěžovatelky, že napadený rozsudek nemůže z hlediska zákona obstát.*“ Vzhledem k tomu Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu v napadeném rozsahu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

V. Nové posouzení věci Krajským soudem v Brně

[20] Po zrušení rozsudku krajského soudu Nejvyšším správním soudem ve věci proběhlo dne 4. 12. 2012 jednání u krajského soudu, při kterém soud opětovně věc posoudil, přičemž se řídil závěry zrušovacího rozsudku Nejvyššího správního soudu. Účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích k věci. Zúčastněné osoby 1) a 2) písemně omluvily svou neúčast u jednání a zaslaly písemná vyjádření, ve kterých shrnuly svá dosavadní stanoviska a především zdůraznily rozpor předmětné stavby s veřejným zájmem.

[21] Zástupce žalobkyně poukázal na faktický stav v terénu, který nastal po schválení pozemkových úprav s tím, že parcela p.č. 1859/1 zanikla. Cesta je však v územním plánu stále zakreslena na původní p.č. 1859/1, po pozemkových úpravách neexistující. Umístění cesty by vedlo k porušení vlastnického práva vlastníků přilehlých pozemků. Zástupce žalobkyně předložil kopie map, prokazující jeho tvrzení o situaci v terénu vzniklé po pozemkových úpravách.

[22] Zástupce žalovaného nezpochybnil tvrzení zástupce žalobkyně. Předložil k nahlédnutí originál Územního plánu obce Dolní Věstonice, č. 20000858, na kterém byly zahájeny práce ve smyslu §44 stavebního zákona dne 18. 12. 2006 a který nabyl účinnosti 24. 4. 2009. Kopie podstatných částí založil do spisu. Konstatoval, že jsou zde uvedena čísla dotčených pozemků, a to mimo jiné i p.č. 1859/1, 1859/4 dle původní katastrální mapy. Odvolal se na obsah napadeného rozhodnutí s tím, že v odůvodnění je uvedeno, že v právě zpracovávaném územním plánu obce je nově navržená cesta vedena přesně v trase parcel p.č. 1859/1 a 1859/4 (dle původní evidence). Konstatoval, že vzhledem k uvedenému předmětná stavba stojící na pozemku p.č. 1859/4 není v souladu s veřejným zájmem.

[23] Ze správního spisu soud zjistil, že podáním doručeným stavebnímu úřadu dne 1.11.1999 požádala žalobkyně společně s F. P. o dodatečné povolení stavby skladu zahradního nářadí na pozemku p.č. 209 k.ú. Dolní Věstonice. Oznámením ze dne 10.11.1999, č.j. 8656/99-1834-BA, o zahájení řízení o odstranění stavby oznámil správní orgán 1. stupně zahájení řízení podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) o odstranění stavby skladu zahradního nářadí postaveného bez stavebního povolení na pozemku p.č. 209 v obci a k.ú. Dolní Věstonice. Posléze bylo zjištěno, že stavba se nenachází na pozemku p.č. 209, ale p.č.1859/1.Geometrickým plánem č. 272-245/1999 ze dne 25. 10. 1999 byla z původní p.č. 1859/1 - ostatní plocha vyčleněna p.č. 1859/4 zast. pl.

[24] Stavební úřad rozhodl o odstranění předmětné stavby rozhodnutím ze dne 3.10.2003. Toto rozhodnutí bylo po odvolání žalobkyně žalovaným zrušeno. Následné rozhodnutí stavebního úřadu bylo po opětovném odvolání potvrzeno, k jeho zrušení došlo v důsledku zrušení rozhodnutí odvolacího orgánu soudem.

[25] Naposledy stavební úřad rozhodl rozhodnutím č. 689/2007 ze dne 10.10.2007, č.j. STU/070794/25/00/ALEL/005 a žalobkyni nařídil podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) SZ odstranění nepovolené stavby, skladu zahradního nářadí na pozemku p.č. 1859/4, 1859/1 k.ú. Dolní Věstonice. Pro odstranění této stavby byly stanoveny podmínky a současně bylo rozhodnuto o námitkách účastníků správního řízení.

[26] Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala a žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 19.3.2008, č.j. JMK 20784/2008. Soud připomíná, že toto rozhodnutí bylo předmětem žaloby. (Jeho obsah je shrnut pod bodem [2] a [3] odůvodnění)

[27] Soud při rozhodování vyšel ze správního spisu. Dále provedl dokazování listinami, předloženými žalobcem, které se týkaly skutečnosti, kde reálně je vedena cesta, i když se domnívá, že skutečnost, kde je v současné době cesta, je mezi účastníky nesporná. Žalobkyně v této souvislosti doložila kopie podání sepsaných jejím dřívějším zmocněncem Ing. Pavlem Příborským. Jednalo se o podání ze dne 21. 5. 2008, ve věci územního plánu obce, dále o podání z 2. 10. 2008, týkající se opět územního plánu, podání ze dne 1. 2. 2009 určené Ministerstvu pro místní rozvoj ve věci odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu jihomoravského kraje č.j.VMK145472/2008, sp. zn.VMK 5240/2005/OÚPSR (řízení o obnově). V uvedených podáních bylo mimo jiné argumentováno tím, že předmětná stavba nestojí na cestě, cesta je na základě pozemkových úprav vedena mimo stavbu, na pozemku p.č. 2102, neleží na místě původní p.č. 1859/1. Pouze na základě konceptu ÚPD se stavba ocitla na cestě, která by měla někdy sloužit jako obslužná komunikace. Dále soud provedl dokazování kopiemi map, které předložil zástupce žalobkyně a satelitním snímkem. Z uvedených podkladů byla patrná reálná situace v terénu, tedy že přes pozemky dle dřívějšího označení p. č. 1859/1 a p. č. 1859/4, v k. ú. Dolní Věstonice cesta nevede. Nebylo zjištěno, že by tomu bylo jinak v době napadeného rozhodnutí.

[28] Dále soud doplnil dokazování částí Územního plánu obce Dolní Věstonice, týkajícího se předmětné stavby. Zjistil, že pozemky v k.ú. Dolní Věstonice, dle původní katastrální mapy p.č. 1859/1 a 1859/4, jsou v oddíle I.H územního plánu, který vymezuje veřejně prospěšné stavby, uvedeny pod bodem D3, který vymezuje veřejně prospěšné stavby, konkrétně veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Rovněž z hlavního výkresu, který je součástí územního plánu bylo zjištěno, že pozemek, na kterém stojí předmětná stavba, je vymezen jako D3 – veřejná dopravní a technická infrastruktura.

[29] Ostatní důkazní návrhy žalobkyně soud zamítl, neboť se staly bezpředmětnými. Týkaly se námitek, které byly vyloučeny k samostatnému projednání, případně námitek, které byly uplatněny opožděně (viz citace z rozsudku Nejvyššího správního soudu 28. března 2012, č.j. 2 As 11/2011 - 246, uvedené pod body [15] – [18]).

[30] Soud připomíná, že předmětem správního řízení je nařízení odstranění stavby, a to skladu zahradního náradí na pozemku p.č. 1859/4, 1859/1 (dle stavu v době rozhodování správního orgánu), k.ú. Dolní Věstonice realizované bez stavebního povolení stavebního úřadu, na cizím pozemku.

[31] Soud konstatuje, že věc je nutno posuzovat dle stavebního zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), neboť dle nového stavebního zákona, tedy zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, §190 odst. 3 řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů s výjimkami, pod které předmětné řízení nespadá.

[32] Podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo zařízení odstranění stavby nebo zařízení postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním. Odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněnými zvláštními předpisy a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.

[33] Soud v této souvislosti připomíná rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2005, čj. 10 Ca 220/2004-26I. *Institut správního uvážení nemá při aplikaci ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona, místa; naopak zákon výslovně stanoví, že stavba nebo zařízení postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním musí být odstraněny. Stavební úřad tak neučiní jen při splnění všech zákonných podmínek, což musí stavebník v řízení prokázat. Nejde proto o správní uvážení (zda a kterou z podmínek stavebník splnil), nýbrž stavebník sám musí prokázat, že došlo ke splnění všech podmínek, jejichž splnění by bylo jinak požadováno v rámci řízení o povolení stavby (či ohlášení)*

[34] Jak vyplývá z výše uvedeného, u staveb provedených bez stavebního povolení nebo opatření stavebního úřadu stanovil stavební zákon zvláštní režim, který umožňoval namísto nařízení jejich odstranění vydání dodatečného stavebního povolení. Pro takový postup stanovil zákon podmínky, které musely být splněny. Subjekt musel požádat o dodatečné povolení stavby a současně prokázat, že stavba je umístěna v souladu se záměry územního plánování, není umístěna na pozemku, kde to zvláštní předpis zakazuje a je v souladu s obecnými technickými požadavky na výstavbu a s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy. Důkazní břemeno tedy ze zákona spočívá na stavebníku této nepovolené (tzv. „černé“) stavby.

[35] V předmětné věci žalobkyně dne 1.11.1999 požádala o dodatečné povolení stavby skladu zahradního nářadí, neprokázala však splnění zákonných předpokladů pro vydání dodatečného stavebního povolení. Jedním z jejích argumentů, ze kterých měl vyplynout závěr, že předmětná stavba není v rozporu s veřejným zájmem, bylo tvrzení, že přes pozemek, na kterém stojí předmětná stavba, posledních 50 let ve skutečnosti cesta nevede.

[36] Krajský soud připomíná, že Nejvyšší správní soud zrušil jeho předchozí rozhodnutí právě z důvodu, že nebyla vypořádána žalobní námitka, že navrhovaná cesta není ve skutečnosti vedena přes parcely p. č. 1859/1 a p. č. 1859/4, v k. ú. Dolní Věstonice, ale byla posunuta níž, vede přes parcelu p. č. 2102 v témže katastrálním území. Parcela p. č. 1859/1 a p. č. 1859/4 je dnes oplocená jako součást zahrad. Tento stav by měla potvrdit i podoba schválené pozemkové úpravy v dané lokalitě.

[37] Jak vyplývá ze správního spisu, žalobkyně v průběhu řízení opakovaně zdůrazňovala, že cesta nevede přes pozemek, na kterém je postavena nepovolená stavba, ale byla před mnoha lety posunuta mimo tento pozemek. Soud vzhledem k výše uvedeným skutečnostem konstatuje, že je pravdou, že v době napadeného rozhodnutí (a rovněž nyní) přes pozemky dle dřívějšího označení p. č. 1859/1 a p. č. 1859/4 nevedla a nevede cesta. Ostatně toto netvrdí ani žalovaný. Uvedená skutečnost však není pro posouzení věci podstatná, neboť sama o sobě neznamená, že předmětná stavba je v souladu s veřejným zájmem.

[38] Podstatnou ve věci je prokázaná skutečnost, že dle záměrů územního plánu, na kterém byly práce zahájeny v prosinci 2006, a který byl zpracováván v době vydání napadeného rozhodnutí, jsou pozemky dle dřívějšího označení p. č. 1859/1 a p. č. 1859/4, k.ú. Dolní Věstonice, na kterých stojí předmětná nepovolená stavba, zahrnuty mezi pozemky dotčené veřejně prospěšnými stavbami, konkrétně veřejnou dopravní a technickou infrastrukturou (plochy komunikací pro motorovou dopravu a plocha pro inženýrské sítě a stavby technického vybavení s nimi provozně související). Jak vyplývá z výše uvedených podání, která učinil jako zástupce žalobkyně Ing. Pavel Příborský(viz bod [27] odůvodnění), žalobkyně si v době správního řízení byla vědoma toho, že na základě konceptu ÚPD by měl v budoucnu pozemek, na kterém je předmětná stavba, sloužit jako součást komunikace.

[39] Soud připomíná, že žalovaný v napadeném rozhodnutí hovoří o „nově navržené cestě“, která má být vedena v trase pozemku dle dřívějšího označení p. č. 1859/1 a p. č. 1859/4 dle v době vydání napadeného rozhodnutí zpracovávaného nového návrhu územního plánu. Soud je toho názoru, že nebylo vhodné použití termínu „cesta“. Přesná poloha plánované komunikace může být totiž určena teprve na základě zpracované dokumentace pro územní řízení o umístění stavby. Uvedená skutečnost však nemá žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Podstatné je, že již v době vydání napadeného rozhodnutí bylo zřejmé, že v procesu zpracování územního plánu je pozemek určen k vybudování veřejně prospěšné stavby. Není rozhodující, zda na uvedeném pozemku bude v budoucnu přímo cesta, nebo technická infrastruktura. Na věc nemá vliv ani skutečnost, že vlivem pozemkových úprav parcela dle původního označení p.č. 1859/1 zanikla.

[40] Soud shrnuje, že předmětná stavba je v rozporu s veřejným zájmem, nebyla tedy splněna základní podmínka pro její dodatečné povolení. Bylo prokázáno, že je umístěna v přímé kolizi se záměry a cíli územního plánování týkajícími se rozvoje daného území, konkrétně se záměrem vybudování komunikace, která by zajišťovala dopravní obslužnost lokality včetně koridoru sítí technické infrastruktury území.

[41] Pokud se týká dalších námitek uplatněných žalobkyní, soud odkazuje na citace z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedené pod body[16] až [19] odůvodnění, ve kterých NSS uvádí, že se jedná o nedostatečně či opožděně uplatněné žalobní námítky.

VI. Závěr a náklady řízení

[42] Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné. Neshledal vady řízení ani nezákonnost rozhodnutí správních orgánů v předmětné věci, a proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

[43] O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byla žalobkyně neúspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Jelikož nebylo zjištěno, že by úspěšnému žalovanému v souvislosti s řízením nějaké náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti vznikly, rozhodl soud tak, že mu právo náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[44] Ve vztahu k osobám zúčastněným soud rozhodl, že nemají právo na náhradu nákladů řízení. Toto právo by jí v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. příslušelo pouze v případě, že by jim náklady řízení vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil, nebo pokud by soud shledal důvody zvláštního zřetele hodné. Taková situace však nenastala.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. 12. 2012

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Dana Janků